

דהוא תמינאה לחג, ואי עבד תשובה
 שלימתא לקמא מארי, (אתקדעו), והנה
 הוא הרמוז כאן במאה"כ לך אכל בשמחה
 (היינו עם שמחה) דמספר ל"ך אכ"ל, עם
 שמח"ה, עולה מספר חות"ס, ושתה בלב
 טוב (היינו עם לב טוב) דמספר ושת"ה, עם
 ל"ב טו"ב, עולה מספר עזר"ת (דהיא תמינאה
 לחג כנ"ל) הרי רמוז אשר החותם היא בשמיני
 עצרת.

והנה כדברי החייט (בעוה"מ סי' תרד) אנו
 בטוחים שהקצ"ה יכפר לנו, וזהו
 כי כבר רצה האלקים את מעשיו, אמנם
 הלא כל איש יודע ומכיר את מעשיו, ואיך
 יכול להיות בטוח אשר רצה אלקים את
 מעשיו, וי"ל אשר הצטחון הוא בעבור
 אבותינו (שצטחו בך) שהם אברה"ם יצח"ק
 יעק"ב (גימ' תרל"ח) הרמוזים במספר כ"י
 כז"ר רצ"ה האלקי"ם, שזכותם יעלה
 לרצון לפני האלקים, את מעשיו (במלות שופר
 סוכה לולב שחשורי).

והנה הוא ע"י, ל"ך אכ"ל שגימ' ק"א,
 כאמרו"ל (סגיגה ט:) אינו דומה שונה
 פרקו ק' פעמים לשונה ק"א, דנ"ל, הרמוז
 של ק"א, דהנה במלוי קו"ף אל"ף גימ' אול"ר,
 שהוא יראת שמים, כאמרו"ל (ברכות
 לג:) שאין להקצ"ה בצית גזיו אלא אול"ר
 של יראת שמים כו', וגם אמרו (שם ו:) אשר,
 כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו
 נשמעים שנאמר סוף דבר הכל נשמע את
 האלקים ירא וגו', הרי כי ל"ך אכ"ל (שגימ'
 ק"א) רומז על ירא אלקים, אשר עפ"י

דבריו (הנשמעים) לך אכל בשמח"ה [שדבריו
 נשמעים ועי"ז בטוחים אנו שיעשה לנו נס,
 עוד נרמוז בתיבת בשמח"ה] (אחיון
 מחש"ה) רומז, שיהי' אכילתך במחשבה,
 היינו בהתבוננות, שיחשוב עם קונו
 שאוכל משל מי שאמר והי' העולם, לשובע
 נפשו, ולא לשובע גופו, שלא יכניס א"ע
 לתאוות הגשמיות ח"ו, רק יחשוב ד',
 דהוא שלחן אשר לפני ד', בחושבו, שויתי
 ד' **לנגדי תמיד**, כדאי בהתחלת הש"ע
 או"ח (סימן א'), וזהו ושתה בלב טוב ייך,
 הרמוז לענין לב טוב משתה **תמיד**, שבסיום
 השו"ע הנ"ל, שנעוץ סופו בתחלתו,
 שמסיים בפסוק דכתיב צי' תמיד, ומתחיל
 ג"כ בפסוק דכתיב צי' **תמיד**, שויתי ה'
לנגדי תמיד, שהוא הרמוז של שני תמידין
בהלכתן שרמוז בשני תמידין אלו, להתנהג
 כהלכה, להיות כל משתה, תמיד בלב טוב,
 לצורך גבוה, שיהי' ד' לנגדו תמיד, שזהו
 בכל דרכיך דעהו, להעלות, כל עניני
 גשמיים של דרכיך להקדושה וממילא אין
 מקום לדינים, ומדרך הטוב להיטיב,
 ונשפע חסד ורחמים אמן.

יום שמיני עצרת תרצ"ב

והיה יום אחד הוא יודע לד' וגו' והיה
 לעת ערב יהי' אור (זכרי' יד, ו), וי"ל
 אשר יום אחד רומז על יום שמיני עצרת
 שנקרא יום אחד, ע"ד אמרו"ל במאה"כ
 (ויקרא כג, לו) ציום השמיני מקרא קדש וגו'
 עצרת הוא (בפירש"י) עצרתי אתכם אללי,